

[Arbejdsministeren]

vægt på nødvendigheden af, at der realiseres et større samlet produktionsresultat under sådanne omkostningsmæssige vilkår, at der skabes konkurrencemæssige muligheder for at afsætte den øgede produktion på verdensmarkedet.

Regeringen er opmærksom på, at der tegner sig gunstige udviklingsmuligheder for dansk industri på en række områder, der forudsætter et offentligt initiativ.

Den stigende eksport af systemer og materiel inden for specielle områder med tilknytning til det offentlige aktivitet peger i retning af, at dansk industri vil have mulighed for her at vinde særlige konkurrencemæssige fordele. Regeringen er opmærksom på kommissionens forslag om udvikling af en miljøtilpasset teknologi, der ikke alene vil betyde øget sikkerhed og sundhed på arbejdspladserne samt medføre en forbedring af det ydre miljø, men også vil kunne medføre konkurrencemæssige fordele over for udlandet.

I regeringens program til investeringsfremme fremhæves, at det vil være ønskeligt at gøre forsøg med blandet offentlig/privat løsning af større sammenhængende serviceopgaver på undervisnings-, social- og sundhedsområderne med systemeksport for øje. Da servicesektoren internationalt ventes at ekspandere stærkt, er det vigtigt at udnytte de eksportmuligheder, som ligger i vore veludviklede offentlige servicesystemer.

I investeringsfremmeprogrammet er endvidere fremhævet områder, hvor den teknologiske udvikling kan fremmes gennem offentlige erhvervsinvesteringer. En fremsynet offentlig investeringspolitik kan således på særlige felter, hvor Danmark har oparbejdet forspring, bidrage til, at dansk industri drager fordel af den hastige teknologiske udvikling og hermed forbedrer sin konkurrenceevne og udnytter nye eksportmuligheder f. eks. inden for informationsteknologien. Dette skal ikke ske ved en central styring, men ved at skabe et gunstigt klima for forskning, udvikling og forsøg, der kan styrke danske virksomheders muligheder på dette stærkt ekspanderende marked.

Der er imidlertid her tale om en indsats inden for afgrænsede områder. De besparelser, der må gennemføres for at rette op på underskuddet i statsfinanserne, og som gør det nødvendigt at begrænse den offentlige sektors vækst, forudsætter en nøje priorite-

ring af denne indsats, der ikke synes forenelig med det offentlige aktivitetsniveau, der er forudsat af lavindkomstkommissionen.

Kommissionen foreslår med hensyn til uddannelsespolitikken, at en række erhvervsforberedende uddannelser udbygges under hensyn til, hvilke dele af erhvervsstrukturen der udvikler sig i fremtiden. Endvidere argumenteres der for en opprioritering af efter- og voksenuddannelserne. Disse synspunkter kan regeringen i det store og hele tiltræde.

Regeringen kan således bekræfte, at det har været og fremdeles er en klar uddannelsespolitisk målsætning, at alle uanset køn og social baggrund tilbydes muligheder for at erhverve sig tilstrækkelige kvalifikationer for deltagelse på lige fod på arbejdsmarkedet og i det øvrige samfundsliv.

Når det gælder bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden har regeringen netop fremlagt sin plan i 32 punkter. Der skal skaffes mulighed for, at alle unge, der er motiveret for det, også får mulighed for at komme i gang med en uddannelse, mens man for unge, som ikke ønsker at gennemføre en uddannelse, vil prøve direkte at finde beskæftigelse. Der lægges især vægt på beskæftigelse i de private erhverv, også når det gælder arbejde, der skal iværksættes efter jobskabelsesloven. Løntilskuddet til private virksomheder ved beskæftigelse af unge ledige vil derfor blive opretholdt.

Kommissionen peger på ungdomsgarantiordningen som en foranstaltning, der kan modvirke de alvorlige problemer, der følger af opdelingen af arbejdsmarkedet. Som bekendt vil der ikke blive fremsat lovforslag om en landsdækkende ungdomsgarantiordning. Erfaringer fra forsøgene i Århus og Storstrøms amtskommuner viser, at udgifterne har været for høje i forhold til udbyttet, samt at der i alt for høj grad er lagt vægt på foranstaltninger inden for det offentlige, som ikke løser de unges problemer.

Kommissionen er usikker på beskæftigelseseffekten af arbejdstilbudsordningen for langtidsarbejdsløse. Her skal blot peges på, at lavindkomstkommissionen tilsyneladende har overset et meget væsentligt formål med arbejdstilbudsordningen, nemlig genoptræning og vedligeholdelse af arbejdsevnen. Hovedparten af de langtidsarbejdsløse er ikke-faglærte og tilhører således i vidt omfang lavindkomstgrupperne. Med henblik på at